Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38221
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

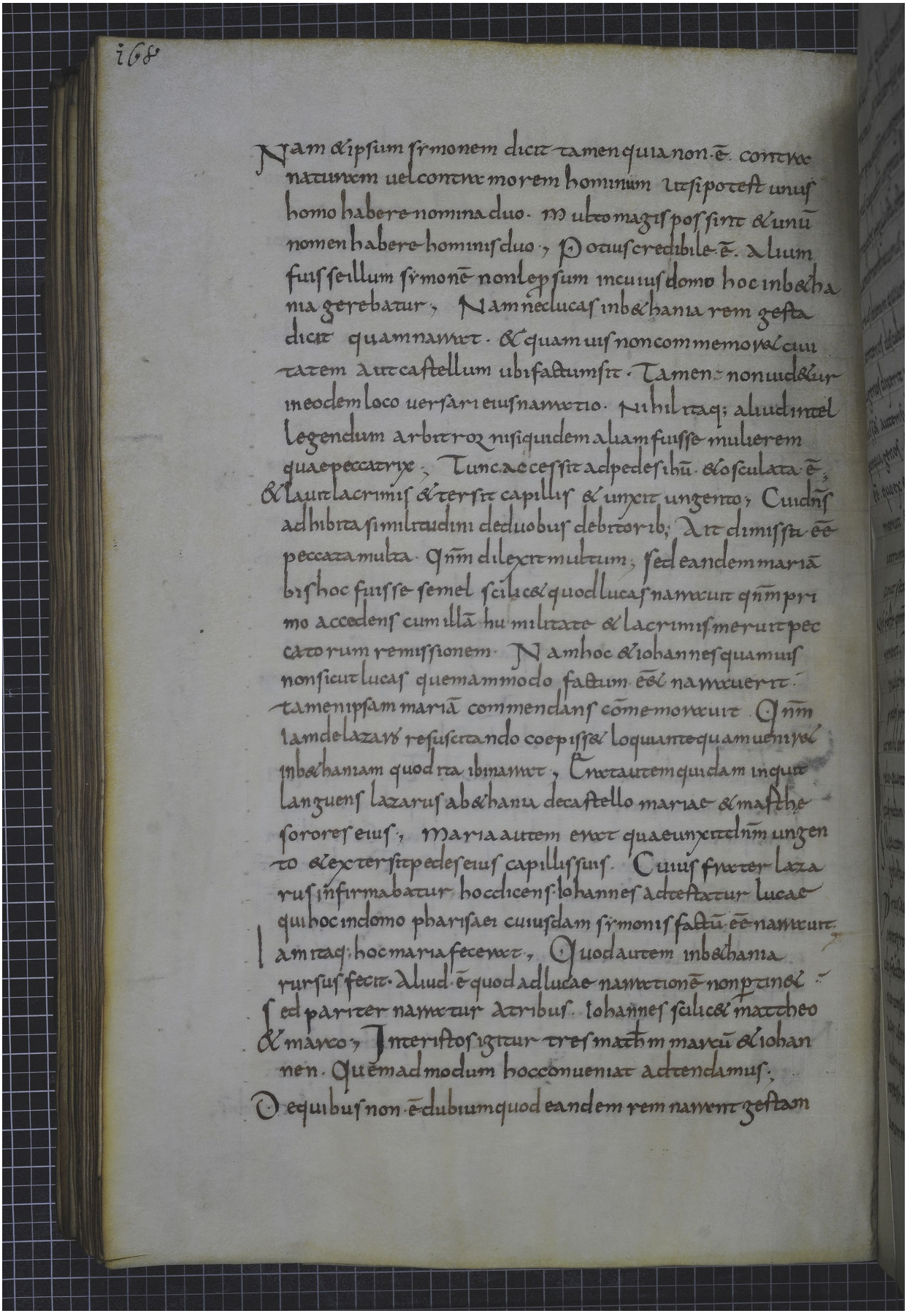

168

Nam ipsum sermonem dicit tamen quia non ē. contra
naturem uel contra morem hominum ut si potest unus
homo habere nomina duo. multo magis possint & unū
nomen habere hominis duo. Potuit credibile ē. Aliud
fuisse illum sermonē non ipsum in cuius domo hoc in bethā
nia gerebatur. Nam nec lucas in bethania rem gestā
dicit quam narret. & quamuis non commemoret ciui
tatem aut castellum ubi factum sit. Tamen non uidetur
in eodem loco uersari eius narratio. Nihil itaq; aliud intel
legendum arbitror nisi quidem aliam fuisse mulierem
quae peccatrix. Tunc accessit ad pedes ihū. & osculata ē
& lauit lacrimis & terxit capillis & unxit unguento. Cui dns
ad hibita similitudini de duobus debitoribus. Ait dimissa ēe
peccata multa. Quōm dilexit multum. sed eandem mariā
his hoc fuisse semel scilicet quod lucas narrauit quōm pri
mo accedens cum illā humilitate & lacrimis meruit pec
catorum remissionem. Nam hoc & iohannes quamuis
non sicut lucas quemammodo factum ēe narrauerit.
tamen ipsam mariā commendans cōmemorauit. Quōm
iam de lazaro resuscitando coepisset loquante quam uenisse
in bethaniam quod ita ibi narrat. Erat autem quidam infir
languens lazarus a bethania de castello mariae & marthe
sororis eius. Maria autem erat quae unxit dnm unguen
to & exterxit pedes eius capillis suis. Cuius frater laza
rus infirmabatur hoc dicens iohannes adtestatur lucae
qui hoc in domo pharisaei cuiusdam sermonis factū ēe narrauit
iam itaq; hoc maria fecerat. Quod autem in bethania
rursus fecit. Aliud ē quod ad lucae narrationē non pertinet
sed pariter narratur a tribus. iohannes scilicet matthaeo
& marco. Inter istos igitur tres matthaeum marcū & iohan
nen. Quemadmodum hoc conueniat adtendamus.
Quibus non ē dubium quod eandem rem narrent gestam